3. Ehitus- ja korteriolud (Tallinnas).

Sotsiaalseist elutingimustest on kõige tähtsamal kohal peale tööolude ka korteriolud. Kuna ruum ei luba seda küsimust käsitleda pikemalt, toome andmeid ainult Tallinna kohta.

Omal ajal, umb. kümme aastat tagasi, arvas üks meie silmapaistvamaid riigimehi, linnades ei olevat enam vaja korteriolusid parandada, sest linna rahvas asuvat aegamööda arvukamalt maale elama, nii et linna majad tühjaks jäävat. Hoolimata sellest, et meil ehitus- ja korteripolitikat plaanikindlalt pole aetud, on aga ilma plaanitagi ehitustegevus vähemalt Tallinnas (ja vist küll üle kogu Eesti) hoopis vastupidi sellele arenenud, mis mainitud härra tookord väitis. Tallinna Linnavalitsuse ametlikkude andmete järgi on korterite ja tubade arv järgmiselt kasvanud:

8.	apr.	1926	oli linnas	36 016	kort.	ehk	58 077	tuba
1.	jaan.	1927	„ „	36 325	„	„	58 866	„
1.	„	1928	„ „	36 738	„	„	59 473	„
1.	„	1929	„ „	37 328	„	„	61 170	„
1.	„	1930	„ „	38 203	„	„	62 983	„
1.	„	1931	„ „	39 417	„	„	65 491	„
1.	„	1932	„ „	41 316	„	„	69 373	„

Need arvud näitavad, et ehitustegevus viimastel aastatel võrdlemisi hoogsalt on kasvanud: 7 aastaga on 5 300 korterit (11 296 tuba) juurde ehitatud. Võrdlemisi on uutes majades ka n. n. mugavustele rõhku pandud, kuigi need väikestes, ühetoalistes korterites ikka veel palju soovida jätavad. — Ametlikkude andmete järgi ületas korterite pakkumine nende nõudmise 1. jaan. 1932. a. 138 korteri võrra, milline arv pidi 1. jaan. 1933 kahtlemata veel suurem olema. Märtsikuu revisjoni puhul 1931 leiti keskmiselt juba 2,25% üürivabu kortereid, mis igatahes korterituru normaalolukorrale ligemale hakkab jõudma. (Eriti

Eesti kroonika 1932 , lk. 81